1975. évi 18. törvényerejű rendelet

a hangfelvételek előállítóinak védelmére, hangfelvételeik engedély nélküli sokszorosítása ellen Genfben, az 1971. évi október hó 29. napján létrejött Egyezmény kihirdetéséről

(*A Magyar Népköztársaság csatlakozási okiratának letétbehelyezése New Yorkban az Egyesült Nemzetek Szervezete Főtitkáránál az 1975. évi február hó 24. napján megtörtént. Erről a Szellemi Tulajdon Világszervezetének Főigazgatója 1975. február 28-án tájékoztatta az Egyezmény 9. Cikke 1. bekezdésében megjelölt államokat.*)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a hangfelvételek előállítóinak védelmére, hangfelvételek engedély nélküli sokszorosítása ellen Genfben, az 1971. évi október hó 29. napján létrejött Egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az Egyezmény hivatalos magyar fordítása a következő:

"Egyezmény
a hangfelvételek előállítóinak védelmére, hangfelvételeik engedély nélküli sokszorosítása ellen

A Szerződő Államok,
amelyek aggodalommal figyelik a hangfelvételek széles körben és mind növekvő mértékben történő engedély nélküli sokszorosítását és az ebből keletkező kárt, amely sérti a szerzők, az előadóművészek, és a hangfelvételek előállítóinak érdekeit,
attól a meggyőződéstől vezéreltetve, hogy a hangfelvételek előállítóinak az ilyen cselekményekkel szembeni védelme szolgálja majd azoknak az előadóművészeknek és szerzőknek az érdekeit is, akiknek előadásait, illetőleg műveit ezekre a hangfelvételekre felvették,
elismerve azt az értékes tevékenységet, amelyet ezen a területen az Egyesült Nemzetek Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezete és a Szellemi Tulajdon Világszervezete kifejtett,
törekedvén arra, hogy semmilyen módon ne sértsék a hatályban levő nemzetközi egyezményeket és különösképpen, hogy semmiben ne akadályozzák annak az 1961. október 21-i Római Egyezménynek szélesebb körű elfogadását, amely védelmet nyújt az előadóművészeknek és a rádió- és televíziótársaságoknak ugyanúgy, mint a hangfelvételek előállítóinak,
következőkben állapodtak meg:

1. Cikk

Az Egyezmény szempontjából

a) "hangfelvétel" valamely előadás hangjainak vagy más hangoknak mindennemű - kizárólag hangzás útján történő - rögzítése,

b) "a hangfelvételek előállítója" az a természetes vagy jogi személy, aki valamely előadás hangjait vagy más hangokat elsőként rögzít,

c) "másolat" az a tárgy, amely a valamely hangfelvételről közvetlenül vagy közvetve átvett hangokat tartalmazza és magába foglalja a szóban forgó hangfelvételen rögzített hangok összességét vagy lényeges részét,

d) "a közönség körében történő terjesztés" minden olyan tevékenység, amelynek az a célja, hogy a közönség részére általában vagy annak csupán egy része számára, közvetlenül vagy közvetve valamely hangfelvétel másolatait ajánlja fel.

2. Cikk

Valamennyi Szerződő Állam kötelezettséget vállal arra, hogy védelemben részesíti azokat a hangfelvétel előállítókat, akik más Szerződő Állam polgárai, az előállító hozzájárulása nélküli másolat készítéssel és az ilyen másolatok behozatalával szemben, ha az előállítás vagy a behozatal a közönség körében történő terjesztés céljából történik, továbbá hogy védelmet nyújt e másolatoknak a közönség körében történő terjesztése ellen is.

3. Cikk

Valamennyi Szerződő Állam saját belső jogszabályaira tartozik azoknak az eszközöknek a meghatározása, amelyek útján ezt az Egyezményt alkalmazni fogják; ezek között az eszközök között kell, hogy szerepeljen a következők közül egy vagy több: védelem a szerzői jog vagy más különleges jog engedélyezése útján, védelem a tisztességtelen versennyel kapcsolatos jogszabályok segítségével, védelem büntetőjogi rendelkezések útján.

4. Cikk

Valamennyi Szerződő Állam saját belső jogszabályaival határozza meg a védelem időtartamát is. Mindazonáltal, ha a hazai jog különleges védelmi időtartamot ír elő, ez az időtartam nem lehet rövidebb húsz évnél; e húsz évet vagy azon év végétől kell számítani, amelynek folyamán a hangfelvételre felvett hangokat első ízben rögzítették, vagy azon év végétől, amelynek folyamán a hangfelvételt első ízben jelentették meg.

5. Cikk

Ha valamely Szerződő Állam belső jogszabályai értelmében a hangfelvételek előállítói védelmének feltételeként bizonyos alakiságok teljesítését kívánja meg, ezeket a követelményeket kielégítetteknek kell tekinteni, ha a hangfelvétel valamennyi olyan engedélyezett másolatán, amelyet a közönség körében terjesztenek, vagy a másolatokat tartalmazó tasakon rajta van a P jelből és ehhez kapcsolódóan az első megjelentetés évének feltüntetéséből álló jelzés, mégpedig oly módon, hogy világosan felismerhető legyen a védettség iránti igény; ha a másolatokból vagy azok tasakjából nem lehet azonosítani az előállítót, annak jogutódját, vagy a kizárólagos jogosítvány tulajdonosát (a név, a márka, vagy bármilyen más egyéb megfelelő megjelölés alapján), akkor a jelzésnek tartalmaznia kell az előállító, ennek jogutódja, vagy a kizárólagos jogosítvány tulajdonosának nevét is.

6. Cikk

Minden olyan Szerződő Állam, amely a védelmet szerzői jog vagy más különleges jog, avagy pedig büntetőjogi rendelkezések útján biztosítja, hazai jogszabályaiban a hangfelvételek előállítóinak védelmét ugyanúgy korlátozhatja, ahogyan ezek a korlátozások az irodalmi és művészeti művek szerzőinek védelme területén megengedettek. Mindazonáltal kényszerengedélyre csak valamennyi alábbi feltétel fennállása esetén kerülhet sor:

a) a sokszorosítás kizárólagos rendeltetése az oktatás vagy a tudományos kutatás területén történő felhasználás;

b) az engedély csak annak a Szerződő Államnak a területén történő sokszorosításra érvényes, amelynek az illetékes hatósága az engedélyt megadta és az nem terjed ki a másolatok kivitelére;

c) az engedély alapján végzett sokszorosítás alapul szolgál megfelelő díjazás iránti igényre; a díjat az említett hatóság - egyéb tényezők mellett - a készített másolatok számának figyelembevételével állapítja meg.

7. Cikk

1. Ezt az Egyezményt semmiképpen sem szabad úgy értelmezni, hogy az korlátozza vagy csorbítsa a szerzők, az előadóművészek, a hangfelvételek előállítói, vagy a rádió- és televíziótársaságok részére a hazai törvények vagy a nemzetközi egyezmények alapján nyújtott védelmet.

2. Az egyes Szerződő Államok belső jogszabályai rendelkeznek arról, hogy nyújtanak-e védelmet, s ha igen milyen terjedelemben és feltételek mellett azoknak az előadóművészeknek, akiknek előadását hangfelvételre rögzítették.

3. Egyik Szerződő Állam sem köteles alkalmazni ennek az Egyezménynek rendelkezéseit azokra a hangfelvételekre, amelyeket azt megelőzően rögzítettek, hogy ez az Egyezmény az illető állam vonatkozásában hatályba lépett.

4. Minden olyan állam, amely 1971. október 29-én csupán az első rögzítés helye alapján nyújt védelmet belső jogszabályai alapján a hangfelvételek előállítóinak, a Szellemi Tulajdon Világszervezetének Főigazgatójánál letétbe helyezett hivatalos közléssel bejelentheti, hogy továbbra is ezt az ismérvet fogja alkalmazni és nem az állampolgárság ismérvét.

8. Cikk

1. A Szellemi Tulajdon Világszervezetének Nemzetközi Irodája összegyűjti és közzéteszi a hangfelvételek védelmére vonatkozó értesüléseket. Valamennyi Szerződő Állam a lehető legrövidebb időn belül közli a Nemzetközi Irodával a szóban forgó kérdésre vonatkozó új törvényének és valamennyi egyéb rendelkezésének hivatalos szövegét.

2. A Nemzetközi Iroda bármelyik Szerződő Állam kérésére felvilágosítást nyújt az erre az Egyezményre vonatkozó kérdésekről; továbbá tanulmányokat folytat és szolgálatokat nyújt abból a célból, hogy megkönnyítse az Egyezmény által előirányzott védelmet.

3. A Nemzetközi Iroda a fenti 1. és 2. bekezdésekben megjelölt feladatait - a hatáskörükbe tartozó kérdések tekintetében - az Egyesült Nemzetek Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezetével, valamint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezettel együttműködve teljesíti.

9. Cikk

1. Ezt az Egyezményt az Egyesült Nemzetek Szervezetének Főtitkáránál kell letétbe helyezni. Aláírás céljából 1972. április 30-ig áll nyitva minden olyan állam számára, amely tagja az Egyesült Nemzetek Szervezetének, az Egyesült Nemzetek Szervezetével kapcsolatban álló valamelyik szakosított intézménynek, a Nemzetközi Atomenergia Ügynökségnek vagy részese a Nemzetközi Bíróság statútumának.

2. Ezt az Egyezményt az aláíró Államoknak meg kell erősíteniük vagy jóvá kell hagyniok. Az Egyezményhez az e cikk 1. bekezdésében említett valamennyi Állam csatlakozhat.

3. A megerősítésről, jóváhagyásról vagy csatlakozásról szóló okiratokat az Egyesült Nemzetek Szervezetének Főtitkáránál kell letétbe helyezni.

4. Abban az időpontban, amikor valamely Államra nézve ez az Egyezmény kötelezővé válik, akkor - hazai jogszabályai alapján - abban a helyzetben kell lennie, hogy az Egyezmény rendelkezéseinek érvényt tudjon szerezni.

10. Cikk

Az Egyezménnyel szemben nincs helye fenntartásnak.

11. Cikk

1. Ez az Egyezmény az ötödik megerősítési, jóváhagyási vagy csatlakozási okirat letétbe helyezését követő három hónap elteltével lép hatályba.

2. Azoknak az Államoknak a vonatkozásában, amelyek az ötödik megerősítési, jóváhagyási vagy csatlakozási okirat letétbe helyezését követően erősítik meg, hagyják jóvá ezt az Egyezményt vagy csatlakoznak hozzá, az Egyezmény három hónappal azután lép hatályba, hogy a Szellemi Tulajdon Világszervezetének Főigazgatója a 13. Cikk 4. bekezdésének megfelelően tájékoztatta az Államokat a szóban forgó Állam okiratának letétbe helyezéséről.

3. Bármelyik Szerződő Állam a megerősítő, jóváhagyó vagy csatlakozási okirat letételének időpontjában vagy azt követően bármikor az Egyesült Nemzetek Szervezetének Főtitkárához intézett közléssel bejelentheti, hogy ezt az Egyezményt azoknak a területeknek mindegyikére, illetőleg bármelyikére is alkalmazni kell, amelyeknek a külkapcsolataiért felelős. Ez a hivatalos közlés három hónappal ezután válik hatályossá, hogy a Főtitkárhoz megérkezett.

4. Az előző bekezdés azonban semmiképpen sem értelmezhető úgy, hogy az magában foglalja bármelyik Szerződő Állam részéről olyan terület tényleges helyzetének elismerését vagy hallgatólagos elfogadását, amelyre ezt az Egyezményt egy másik Szerződő Állam e cikk alapján alkalmazhatóvá teszi.

12. Cikk

1. Bármelyik Szerződő Állam az Egyesült Nemzetek Szervezetének Főtitkárához intézett írásbeli közléssel akár a saját nevében, akár a 11. Cikk 3. bekezdésében érintett területek bármelyike nevében felmondhatja ezt az Egyezményt.

2. A felmondás tizenkét hónappal azután lép hatályba, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetének Főtitkára a közlést megkapta.

13. Cikk

1. Ezt az Egyezményt egyetlen példányban angol, francia, orosz és spanyol nyelven írják alá; a négy szöveg egyformán hiteles.

2. A Szellemi Tulajdon Világszervezetének Főigazgatója az érdekelt kormányokkal folytatott tanácskozás után, arab, holland, német, olasz és portugál nyelven fog hivatalos szöveget készíttetni.

3. Az Egyesült Nemzetek Szervezetének Főtitkára közli a Szellemi Tulajdon Világszervezetének Főigazgatójával, az Egyesült Nemzetek Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezetének Főigazgatójával, valamint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Főigazgatójával:

a) az Egyezmény aláírásait;

b) a megerősítésről, jóváhagyásról, vagy csatlakozásról szóló okiratok letétbe helyezését;

c) az Egyezmény hatályba lépésének időpontját;

d) a 11. Cikk 3. bekezdése értelmében közölt valamennyi nyilatkozatot;

e) a felmondásra vonatkozó bejelentések vételét.

4. A Szellemi Tulajdon Világszervezetének Főigazgatója tájékoztatja a 9. Cikk 1. bekezdésében megjelölt Államokat az előző bekezdés alapján kapott közlésekről, valamint a 7. Cikk 4. bekezdése értelmében tett nyilatkozatokról. Hasonlóképpen közli az említett nyilatkozatokat az Egyesült Nemzetek Nevelésügyi Tudományos és Kulturális Szervezetének Főigazgatójával, valamint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Főigazgatójával.

5. Az Egyesült Nemzetek Szervezetének Főtitkára az Egyezmény két hitelesített példányát megküldi a 9. Cikk 1. bekezdésében érintett Államoknak.

Fentiek hiteléül alulírottak, szabályszerű felhatalmazás birtokában aláírták az Egyezményt.

Kelt Genfben, 1971. október 29-én."

3. § A Magyar Népköztársaság a csatlakozásról szóló okirat letétbe helyezésekor a következő nyilatkozatot tette:

a) "A Magyar Népköztársaság álláspontja szerint az Egyezmény 9. Cikkének 1. és 2. pontja, amely több államot megfoszt attól, hogy az Egyezmény részesévé váljék, megkülönböztető jellegű. Az

Egyezmény általános többoldalú szerződés és ezért a nemzetközi jog alapelveiből fakadóan minden államnak joga van ahhoz, hogy annak részesévé legyen."

b) "A Magyar Népköztársaság kijelenti, hogy az Egyezmény 11. Cikke 3. pontjának rendelkezései ellentmondanak az Egyesült Nemzetek Szervezete Közgyűlése 1514 (XV.) számú határozatában is megfogalmazott, a gyarmati országok és népek függetlenségéről szóló elveknek."

4. § Ez a törvényerejű rendelet a kihirdetése napján lép hatályba, rendelkezéseit azonban az 1975. évi május hó 28. napjától kell alkalmazni.